

"โงงได้หามือ" คือ ทัศนอุบาทว์

วารสาร 3 เดือน

วันที่ 9 กรกฎาคม พ.ศ. 2552

หน้า 6

ผลการสำรวจ
ความคิดเห็นของ
ประชาชน 17
จังหวัดของแอมแบค
โพลล์เมื่อเร็วๆ นี้
ทำให้เห็นชัดเจน

ยิ่งขึ้นว่าบ้านเมืองของเรา กำลังมีปัญหาที่ร้ายแรงในเรื่อง
"เข็มทิศศีลธรรม"

การสำรวจในหัวข้อ "การทำธุรกิจสามารถโงงได้หรือไม่"
พบว่าร้อยละ 84 ของความเห็นประชาชนเห็นด้วยว่า
สามารถโงงได้ ส่วนหัวข้อ "การทำงานด้านการเมือง
สามารถโงงได้หรือไม่" ประชาชนร้อยละ 51 เห็นด้วย
ว่าสามารถโงงได้ถ้ามีฝีมือ และอีกร้อยละ 48 ไม่เห็น
ด้วยแม้จะมีฝีมือก็ตาม

ถึงแม้จะไม่มีข้อมูลว่ากลุ่มผู้ตอบเป็นตัวแทนของประชากร
ทั้งประเทศทางสถิติหรือไม่ และการเห็นด้วยว่า "โงงได้"
หมายถึงการยอมรับการคดโกงหรือไม่ แต่แค่นี้ก็พอให้
ภาพของการหลงผิดของสังคมไทย เนื่องจากสอดคล้อง
กับการสำรวจความเห็นก่อนหน้าของ "ธุรกิจบัณฑิต
โพล" ที่ว่ายอมให้นักการเมืองโงงได้ถ้ามีผลงาน

"เข็มทิศศีลธรรม" คือสิ่งชี้ว่าอะไรผิดอะไรถูก สิ่งใด
ถูกต้องตามทำนองคลองธรรมและเป็นตัวแทนของความ
ดีงาม

การคดโกง ฉ้อฉลนั้นผิดทั้งศีลธรรมและกฎหมาย ไม่ว่าจะ
จะเป็นธุรกิจหรือการเมืองโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเมือง ผู้
ที่เห็นว่าการทำงานด้านการเมืองสามารถโงงได้ถ้ามี
ฝีมือ (ผลงาน) คงนึกไปไม่ถึงว่าการคดโกงนั้นมีจิต
วิญญาณและแขนขาของมันเอง กล่าวคือเมื่อครั้งหนึ่งโงง
ได้ก็จะมีครั้งต่อไปและหนักมือขึ้น จน "ฝีมือ" หรือ
"ผลงาน" ที่เคยมีนั้น ในที่สุดก็หมดไปพร้อมกับสูญเสีย
เงินไปเปล่าๆ

หากความรู้สึกยอมรับการโงงดังกล่าวเป็นของสังคม
อย่างแท้จริง นักการเมืองทั้งระดับชาติและท้องถิ่นก็จะ
ขยันใจและมีการโงงกันมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันอย่าง
มากมาย (ยังจินตนาการไม่ได้ว่าจะโงงได้อีกแค่ไหน
เพราะเท่าที่ผ่านมามันก็ได้มกลืนแล้ว ทั้งโงงระดับพื้นที่
และโงงระดับนโยบาย) จนน่าอเนจอนาถสังคมไทยยิ่งนัก

ถ้าตีความการตอบที่ว่าโงงในทางธุรกิจนั้นทำได้หมายถึง
การโงงเป็นสิ่งที่ถูกต้องแล้ว ผู้ที่ตอบว่าโงงได้อาจไม่
ทราบว่าตัวอย่างการฉ้อฉลคดโกงในสหรัฐอเมริกาโดย
CEO ของหลายบริษัทเป็นเงินนับพันล้านเหรียญ ทำให้ผู้
ถือหุ้นที่ใช้เงินออมทั้งชีวิตมาลงทุนด้วยต้องชบ้ำน้ำตา
จนถึงฆ่าตัวตายก็มี

จริยธรรมทางธุรกิจเป็นพื้นฐานสำคัญของการประกอบ
ธุรกิจ ถ้าผู้คนเห็นว่าการคดโกงเป็นเรื่องปกติที่สามารถ
ทำได้แล้ว การประกอบธุรกิจก็จะไม่สามารถเป็นไป
ได้อย่างราบรื่น

เพียงแต่เรื่องไร้จริยธรรมในเรื่องความไว้วางใจ ไม่
สามารถนับถือคำพูดของกันและกันได้ ก็บั่นทอนการ
ดำเนินธุรกิจพอแรงแล้ว

ในทางการเมือง คอร์รัปชันมิใช่หมายถึงเพียงการสูญเสีย
เงินงบประมาณหรือทรัพยากรบางอย่างไปจากที่ควรจะเป็น
เท่านั้น เช่น สูญเสียงบประมาณไปร้อยละ 30 จาก
การรั่วไหลเพื่อแลกกับ "ผลงาน" หรือ "ฝีมือ" ที่ได้รับ
กลับมา หากประชาชนผู้เสียภาษีและสังคมเสียหาย
มากกว่านั้นอีกมากมายในหลายประการดังต่อไปนี้

ในประการแรก คอร์รัปชันบ่อนเซาะประชาธิปไตย
เนื่องจากคอร์รัปชันทำให้สิทธิของประชาชนไม่เท่ากัน
เพราะบางคนได้รับประโยชน์ หรือทำให้บางคนได้รับ
ประโยชน์พิเศษแตกต่างจากคนอื่น นอกจากนี้ยังทำให้
โอกาสของประชาชนในการได้รับประโยชน์จากภาครัฐไม่
เท่ากันอีกด้วย ไม่ว่าในเรื่องโอกาสทางการศึกษา (บาง
ท้องถิ่นได้รับมากกว่าเพราะไม่มีคอร์รัปชัน) โอกาสใน
การประกอบธุรกิจ (ผู้มีอิทธิพลเท่านั้นที่มีสิทธิเข้า
ประมูล) ฯลฯ

ประการที่สอง คอร์รัปชันทำลายพื้นฐานจริยธรรมของสังคมอย่างร้ายแรง ในสังคมที่ประชาชนเห็นว่าคอร์รัปชันเป็นสิ่งถูกต้อง สังคมนั้นจะเน่าที่แกนใน (core) ของความเป็นสังคมแห่งความถูกต้อง ความศรัทธาในความดีความงามและความจริงจะค่อยๆ สูญหายไปทีละน้อย

เลือดเนื้อพยายามรักษาไว้มายาวนานก็จะหมดความหมายไปโดยสิ้นเชิง

ประการที่สาม คอร์รัปชันทำให้การจัดสรรทรัพยากรที่ถูกต้องเหมาะสมบิดเบี้ยวไปจากที่ตั้งใจไว้ ทรัพยากรที่ภาครัฐตั้งใจจัดสรรลงไปในพื้นที่สำคัญอาจเหลือไม่มาก เพราะคอร์รัปชันในขณะที่ทรัพยากรในพื้นที่สำคัญน้อยลงไป อาจเหลือเกินกว่าความต้องการก็เป็นได้

ประการที่สี่ คอร์รัปชันทำให้การตัดสินใจบิดเบี้ยวจากที่ควรจะเป็น เพราะอามิสสินจ้างทำให้ตามืดมัว เป้าหมายมิใช่ผลประโยชน์ของประชาชน หากเป็นกระเป๋าทนเอง การตัดสินใจเช่นนี้นำไปสู่ความสูญเสียทรัพยากรอย่างไม่เหมาะสม

ซึ่งทรัพยากรที่สูญไปนั้นอาจนำไปใช้ในเรื่องอื่นๆ ที่มีประโยชน์สูงกว่าได้

Gunnar Myrdal นักเศรษฐศาสตร์รางวัลโนเบลคนแรกของโลกกล่าวว่า สิ่งที่เราร้ายที่สุดที่สามารถเกิดขึ้นกับสังคมหนึ่งก็คือ ความเชื่อว่าทุกคนในสังคมโกงด้วยกันทั้งนั้น เมื่อคิดว่าใครๆ ก็โกง ความชอบธรรมของการโกงจึงเกิดขึ้น ซึ่งจะช่วยแพร่กระจายการโกงให้มากมายยิ่งขึ้นในสังคมและการแก้ไขทำได้ยากยิ่ง

สังคมไทยในทุกส่วนจะต้องช่วยกันชี้ให้เห็นว่า การคดโกงไม่มีความชอบธรรม เป็นสิ่งชั่วร้าย เป็นสิ่งคุกคามสังคมของเรา บั่นทอนความดีความงาม ทำลายความเป็นสังคมของเราที่น่าอยู่และยั่งยืน บ่อนเซาะสิ่งซึ่งเป็นรากฐานของสังคมเรา ฯลฯ และสำคัญที่สุดเรายอมรับความคิดที่ออกนอกกลุ่มออกทางไม่ได้

คุณอนันต์ ปันยารชุน เคยบอกว่าคอร์รัปชันที่น่ากลัวที่สุดก็คือ **Corruption of The mind** หรือการเห็นผิดเป็นถูก กล่าวคือ "เซ็มทิศศีลธรรม" ของสังคมเราบิดเบี้ยวกันไป

เราจะปล่อยให้สังคมของเราล่องลอยไปตามกระแสความโลภไม่ได้ ขาดศรัทธาในความดีงามไม่ได้ "เห็นกงจักรเป็นดอกบัว" ไม่ได้ เพราะหากปล่อยให้สังคมของเราจะถูกทำลายอย่างย่อยยับ สิ่งที่ยิ่งใหญ่ของเราได้เสีย